«ΣΕΡΡΑ – Η Ψυχή Του Πόντου», του Γιάννη Καλπούζου – Γράφει η συγγραφέας Δήμητρα Τράκα
Εκδόσεις: Ψυχογιός
Σελίδες: 640
Τιμή: 16,92 €

Η άποψή μου για το καινούργιο βιβλίο του Γιάννη Καλπούζου, που φέρει τον τίτλο *«ΣΕΡΡΑ- Η ψυχή του Πόντου»* από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Θα χρησιμοποιήσω τις τέσσερις τελευταίες λέξεις του οπισθόφυλλου, οι οποίες χαρακτηρίζουν τον ποντιακό χορό "σέρρα" και θα ξεκινήσω λέγοντας ότι το ταξίδι που κάνει ο αναγνώστης διαβάζοντας τούτο το βιβλίο, μοιάζει πολύ με "τον χορό της φωτιάς", τη σέρρα.

Διάβασα το βιβλίο σε πέντε μόλις μέρες, από τη στιγμή που το πήρα στα χέρια μου, αφιερώνοντας λίγες ώρες μόνο κάθε βράδυ και όταν έφτασα στην τελευταία σελίδα, θύμωσα. Αν και το βιβλίο είναι αρκετά μεγάλο, εγώ ήθελα κι άλλο. Ως εγωιστής αναγνώστης, όταν πιάνω στα χέρια μου ένα καλό βιβλίο, παρ' όλο που τελειώνει κάποια στιγμή, αφού ολοκληρωθεί η ιστορία του και ο συγγραφέας δεν έχει πραγματικά κάτι άλλο να δώσει, εγώ επιμένω να θέλω κι άλλο. Έτσι έπαθα και με τη *«ΣΕΡΡΑ»*. Ενώ βάσει λογικής, ο κύκλος της ιστορίας είχε φτάσει στο τέλος του, μ' ένα ανατρεπτικότατο φινάλε που με άφησε άφωνη, η γραφή του κυρίου Καλπούζου με μάγεψε τόσο, που ποτέ δεν μου είναι αρκετή η ανάγνωση των βιβλίων του, μέχρι να έρθει στα χέρια μου το επόμενο.

Όμως αυτό το ταξίδι, ήταν κάτι διαφορετικό και απερίγραπτο. Δεν έχω ποντιακή καταγωγή, όμως από την πρώτη έως και την τελευταία σελίδα, έγινα κομμάτι αυτού του λαού. Μπήκα κι εγώ στην καθημερινότητά του, έζησα τις χαρές και τις πίκρες του, περπάτησα σε δρόμους που υπόσχονταν καλύτερες μέρες και βρέθηκα αιχμάλωτη σε μπουντρούμια. Κρύωσα, πείνασα, πόνεσα, χάρηκα, γέλασα, νοστάλγησα, θυμήθηκα, ονειρεύτηκα, γεύτηκα, οσμίστηκα, έκλαψα, λιγοψύχησα, θάρρεψα, αισθάνθηκα, έμαθα, τραγούδησα και χόρεψα πιασμένη από το χέρι του Γαληνού, σαν άντρας, τη σέρρα. Βούτηξα στη γνώση κι άφησα τη φαντασία μου να *"ζωγραφίσει"* πρόσωπα, να ονειρευτεί τόπους που μέχρι πρότινος μου ήταν άγνωστοι και να βιώσει όλα εκείνα τα συναισθήματα που ένιωσαν και οι ήρωες της ιστορίας.

Ο Γιάννης Καλπούζος καταφέρνει ακριβώς αυτό. Σε τοποθετεί μέσα στην ιστορία του και σε κάνει ήρωα ανάμεσα στους ήρωες του. Σε αφήνει να επιλέξεις όποιον ρόλο θες εσύ και να βαδίσεις στα μονοπάτια που χαράζει μέσα στις σελίδες του βιβλίου, για να ζήσεις κι εσύ όλα όσα έζησαν οι πρωταγωνιστές από πρώτο χέρι. Μόνο που στη *«ΣΕΡΡΑ»*, παύεις να περπατάς μόλις αρχίσει η ιστορία. Τα πρώτα σου βήματα είναι χορευτικά, γιατί ακόμα κι αν δεν το αντιλαμβάνεσαι από την αρχή, γρήγορα συνειδητοποιείς ότι κάπου στο βάθος, σε όλο το ταξίδι, ακούγεται ο ήχος ενός καμετζέ που σε συνοδεύει. Έτσι κι εσύ βαδίζεις στο

ρυθμό του και όσο το είναι σου τραντάζεται από τα βήματα που φωνάζουν Ιστορία, αφομοιώνεσαι και γίνεσαι κομμάτι της ιστορίας του Πόντου...

«ΣΕΡΡΑ- Η ψυχή του Πόντου», ακόμα ένα αριστούργημα από την πένα του Γιάννη Καλπούζου, στον οποίο εύχομαι προσωπικά όλα του τα έργα να είναι καλοτάξιδα και συνοδευμένα από χαμόγελα κι επιτυχίες!!!

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Ενόψει του εκτοπισμού των Αρμενίων απ' την Τραπεζούντα τον Ιούνιο του 1915, ένα κορίτσι που μοιάζει να το ζωγράφισε ο ίδιος ο Θεός καταφεύγει στο σπίτι ενός αγνώστου. Στην Ορντού ένα άλλο κορίτσι εύπορης ελληνικής οικογένειας ετοιμάζεται για τον γάμο της και πασχίζει να οραματιστεί το μέλλον μ' έναν άντρα τον οποίο ελάχιστα γνωρίζει. Ο χαρισματικός, θρήσκος και θεματοφύλακας των ηθών της εποχής Γαληνός Φιλονίδης διχάζεται ανάμεσα σε δυο γυναίκες· δοκιμάζεται εμπρός στις ιδέες του· έρχεται αντιμέτωπος με την αγριότητα και το μίσος· συντρίβεται και θέτει ως στόχο ζωής να εκδικηθεί εκείνον που του προκάλεσε τον μέγα πόνο.
Στο παρασκήνιο της μυθοπλασίας ιχνογραφείται ο Πόντος μέχρι την ανταλλαγή των πληθυσμών· η ομογενοποίηση των φυλών με συνδετικό κρίκο μα και άλλοθι τη θρησκεία· ο φόβος, η μισαλλοδοξία και ο εθνικισμός που ενσπείρουν οι Νεότουρκοι και στη συνέχεια οι Κεμαλιστές· η καθημερινή ζωή στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Ένωσης· οι διώξεις των Ελλήνων επί Στάλιν· τα στρατόπεδα εργασίας στη Σιβηρία και οι στέπες του Καζακστάν με αφόρητους καύσωνες το καλοκαίρι και σφοδρό ψύχος τον χειμώνα· οι πόθοι, τα πάθη και τα δεινά των Ποντίων.
Κι όλα, μέσα από το πολυσχιδές ταξίδι που γράφει η ζωή και το ταξίδι που γράφεται για τη ζωή, να φαντάζουν φλόγες και κινήσεις του ποντιακού χορού σέρρα, του χορού της φωτιάς.»